

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami

Sanktuarium Świętego Józefa Siedlce

www.jozefsiedlce.pl

SŁUGA TWÓJ SŁUCHA – rozważanie Słowa Bożego z III Niedzieli Adwentu (rok A)

Radujcie się!

1 czytanie Iz 35, 1-6a. 10

Trzecia niedziela Adwentu nazywana jest nieraz niedzielą „Gaudete”, od słów łacińskiej antyfony, rozpoczynającej mszę świętą: „Radujcie się zawsze w Panu, raz jeszcze powiadam: radujcie się! Pan jest blisko”. Także różowy kolor szat liturgicznych, używany tego dnia, sugeruje, że adwentowy fiolet oczekiwania jest już rozświetlony blaskiem nadchodzących świąt Narodzenia Zbawiciela. Zaś kalendarz liturgiczny przypomina nam, że Adwent jest czasem „pobożnego i radosnego oczekiwania”. Właśnie w tę niedzielę radość Adwentu dochodzi do głosu.

Izajaszowi przypadła niewdzięczna misja głoszenia upadku Izraela i Judy – dramatycznej konsekwencji niewierności narodu. Czterdzieści lat jego misji to czas ciągłego politycznego i militarnego zagrożenia ze strony potężnego imperium asyryjskiego i babilońskiego. Jednak pod koniec księgi, a ściślej – pierwszej części księgi, mówiącej o wydarzeniach mających miejsce w VIII w. przed Chr. (dwie następne części powstały w innym czasie i zostały napisane przez różnych autorów) – proroctwo przynosi pociechę dla cierpiącego narodu. Bóg jest bowiem wierny swym obietnicom i przymierzu, jakie zawarł ze swoim ludem. Obraz odnowy ziemi Izraela staje się symbolem nadchodzącego zbawienia. Słowo Boga przynosi nadzieję, ma stać się pomocą w przeżywaniu trudnego czasu. A także – co niełatwe – w odkrywaniu, że jest on w jakimś sensie potrzebny i oczyszczający.

Gdy Izajasz wypowiadał te słowa, najtrudniejsze wydarzenia dopiero nadchodziły. Jerozolima, cudem ocalona przed Asyryjczykami, stanie się łupem babilońskiego imperium. Świątynia Boga zostanie zbezczeszczone i obrabowana, elita narodu uprowadzona w niewolę. (opr. Grzegorz Michalczyk)

2 czytanie Jk 5, 7-10

Tematem tego czytania jest cierpliwe trwanie w oczekiwaniu na przyjście Pana, które jest już bliskie. Przyjście Pana, o którym pisze św. Jakub, było bardzo żywe w czasie, gdy powstawał ten list. Wciąż żyli apostołowie, uczniowie i wielu ludzi, którzy znali Jezusa osobiście, spotykali się z Nim, rozmawiali, słuchali Jego nauki, byli świadkami Jego czynów, a także Śmierci i Zmartwychwstania oraz Wniebowstąpienia. Jeśli Jezus powiedział im, że wróci na ziemię i że świat Go ujrzy ponownie, oni nie mieli wątpliwości co do tego, że tak się stanie, że Jezus naprawdę powróci na ziemię. Zatem czekali i zadanie czekania na powrót Jezusa przekazali kolejnym pokoleniom.

Kiedy mówimy o przyjściu Pana, mówimy o przyjściu na różnych poziomach. Na poziomie powszechnym czekamy na Jego eschatologiczny powrót, ale bardzo ważne jest zauważenie Jego przychodzenia do nas na poziomie bardzo osobistym, które odbywa się tu i teraz i dotyczy bezpośrednio nas samych. Jezus przychodzi do nas cały czas i chodzi o to, by każdy z nas mógł rozpoznawać Jego Obecność w swoim codziennym życiu.

Zauważenie Jezusa, dostrzeganie Jego Obecności jest możliwe dla każdego z nas, jeśli nawiązujemy osobową relację z Jezusem, traktujemy Go poważnie i dajemy Mu pierwsze miejsce w naszym życiu, i jeśli jesteśmy w tym wytrwali i cierpliwi. Św. Jakub za przykład cierpliwości i wytrwałości daje nam proroków. Warto zauważyć, że chodzi o tych proroków, którzy przemawiali w imię Pańskie.

To jest tło dla słów autora dzisiejszego listu, kiedy za wzór stawia nam tych proroków, którzy przepowiadali w Imieniu Pana, co odróżnia od tych, którzy sprawowali funkcje prorockie, ale nie byli posyłani przez Pana. To rozróżnienie jest wciąż aktualne. Jest wskazówką dla nas, byśmy byli czujni wobec współczesnych proroków i dawali posłuch tylko tym, których faktycznie posłał Pan. (opr. s. dr Karmela Katarzyna Sługocka OP)

Ewangelia Mt 11, 2-11

Ewangelia przedstawia nam Jana Chrzciciela jako tego, który szuka prawdy i nie ma gotowego scenariusza na odpowiedź na temat prawdy. Jest otwarty na to, co powie Jezus. Tekst odsłania nam zależność, jaka jest między Jezusem a Janem. Możemy poznać, co mówi Jan o Jezusie, i co mówi Jezus o Janie. Widać wzajemną troskę, jaką się obdarzają. Jan w więzieniu interesuje się Jezusem, nie sobą. Nie jest skupiony na swoim losie, wznosi się ponad to, co go spotkało i dopytuje o Jezusa, czy Jezus jest Tym, który ma przyjść, czy trzeba czekać na kogoś innego.

To jest bardzo cenna wskazówka dla nas, by pytać Jezusa, by u Niego szukać odpowiedzi na najważniejsze pytania naszego życia. Uwięziony Jan, którego życie jest zagrożone, nie skupia się na sobie i na swojej sytuacji, ale koncentruje się na nadejściu Jezusa jako Mesjasza, Tego, który daje zbawienie. Ufa Jezusowi, nie ma gotowego scenariusza, jest otwarty na każdą ewentualność.

Od Jezusa oczekuje odpowiedzi, czy Jezus potwierdzi, że On jest Tym, którego Ojciec obiecał światu, a jeśli nie, to Jan jest gotowy czekać dalej. To pokazuje jego cierpliwość i otwartość na to, że czegoś nie wie, że odpowiedzi musi poszukać u kogoś innego, uznał Jezusa za Kogoś większego i ważniejszego od siebie. Jezus nie lekceważy pytania Jana, daje mu odpowiedź i w ten sposób poznajemy strategię Jezusa, który daje odpowiedź temu, kto pyta, ponieważ szuka prawdy.

Jak widzimy w Ewangeliach, Jezus nie zawsze daje odpowiedź pytającym Go. W dalszej części Ewangelii możemy poznać, jakie zdanie miał Jezus na temat Jana, co mówił o nim. Podkreślił jego hart ducha. Jan to nie jest trzcina, którą wiatr kołysze, jak chce. Jan jest większy od proroka, jest tym, który został wybrany przez Boga i posłany do prorockiej misji i nie ma większego od niego.

Na niedzielę radości otrzymujemy obraz radości Jana Chrzciciela, radości tego, którego uwięziono za wierność Bogu, za to, że dobrze wykonywał zadanie zlecone przez Boga. Może poprzez taki obraz Pan zaprasza nas do szkoły radości? Radości w każdym położeniu, czyli również w niesprzyjających okolicznościach zewnętrznych, takich jak uwięzienie Jana. Jan przeżywa radość z przyjścia Jezusa – radość z Bożych dzieł. Słowo zaprasza także nas do bycia człowiekiem Bożej radości, która ma swoje źródło w fakcie, że Jezus jest Tym, który miał przyjść do nas, to na Niego czekało nasze życie. (opr. s. dr Karmela Katarzyna Sługocka OP)

Roraty z udziałem dzieci i pyszne śniadanie

Bardzo cieszy nas liczny udział dzieci w sobotnich Roratach.

Wiele z nich przyszło na Mszę św. z lampionami wykonanymi podczas warsztatów zorganizowanych przez ks. Jacka. Po nabożeństwie na wszystkich czekało pyszne śniadaniem przygotowane przez rodziców dzieci z klas trzecich. A było w czym wybierać - naleśniki, tosty, parówki, chałki, ciasta i oczywiście kakao. Z racji tego, że pierwsze śniadanie roratnie przypadło 6 grudnia dzieci odwiedził św. Mikołaj, który okazał się bardzo hojny. Każde dziecko otrzymało do niego piękny kolorowy kubek z naklejkami. W podziękowaniu za prezenty dzieci zaśpiewały Mikołajowi świąteczną piosenkę i zatańczyły do niej specjalnie ułożoną choreografię.

Dziękujemy serdecznie rodzicom dzieci z klas trzecich za ich pracę i zaangażowanie. Już teraz zapraszamy na kolejne Roraty dla dzieci, w najbliższą sobotę o godz. 6.30.

Intencje Mszy św.

**Kościół św. Józefa
jest otwarty od 6.00 do 19.00.**

Poniedziałek, 15 grudnia 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI III TYGODNIA ADWENTU <i>czytanie (Lb 24, 2-7. 15-17a), Wschodzi Gwiazda z Jakuba Ewangelia (Mt 21, 23-27), Skąd pochodził chrzest Janowy?</i>	
6.30	O łaskę zdrowia i szczęśliwą operację dla Sebastiana <i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + Krystynę, Adele, Józefa, Teklę, Jana, Wacławę, Stanisławę, Władysławę; + z rodziny Trębickich, Korycińskich i Wojewódzkich + Stanisława, Leontynę, Wiesława, Łukasza; + z rodziny Trociów; + Bronisława; + z rodziny Gałązków i Mazurczuków + Adele, Kazimierza, Antoniego, Teresę, Marka Demianiuków; + Marcina Kostyrę; + Franciszka i Krzysztofa Mikołajczuków; + obojga stron rodziny + Czesława Paczuskiego (4 R) + Mieczysława Góreckiego + Stanisława Banasiuka
18.00	<i>Gregoriana: + Stefana Wasilewskiego</i> <i>Gregoriana: + Czesława Korniluka</i> + Janinę Sosnowską (27 R); + Zygmunta (3 R)
Wtorek, 16 grudnia 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI III TYGODNIA ADWENTU <i>czytanie (So 3, 1-2. 9-13), Bóg obiecuje zbawienie pokornym Ewangelia (Mt 21, 28-32), Grzesznicy uwierzyli Janowi</i>	
6.30	<i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + Honoratę Januszkiewicz (39 R); + z rodziny + Genowefę (8 R); + Zygmunta + Krystynę Karcz (1 R) + Mieczysława Góreckiego + Krystynę Adamczyk
18.00	Dz.-bł. w 50. urodziny Doroty Szymańskiej, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wstawiennictwo św. Józefa dla niej i jej synów Jasia, Rafała i Miłosza <i>Gregoriana: + Stefana Wasilewskiego</i> <i>Gregoriana: + Czesława Korniluka</i> + Henryka Cymermana + Jadwigę Gałą; + z rodziny
Środa, 17 grudnia 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI III TYGODNIA ADWENTU <i>czytanie (Rdz 49, 1a. 2. 8-10), Chrystus będzie pochodził z pokolenia Judy Ewangelia (Mt 1, 1-17), Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida</i>	
6.30	<i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + rodziców: Franciszka Mikołajczuka; + Elżbietę i Władysława Kokoszkiewiczów; + brata Krzysztofa; + Marcina Kostyrę; + dziadków; + z obojga stron rodziny Kokoszkiewiczów i Mikołajczuków + Bolesława Piekarta (16 R); + Mariannę; + z rodziny Piekartów + Janinę (13 R); + Edwarda, Michała i Mariannę + Krystynę Piórko (46 R); + Jana Piórko; + Stanisławę Boruc + Mieczysława Góreckiego + Stanisławę Siewruk (30 dzień po śmierci)
18.00	<i>Gregoriana: + Czesława Korniluka:</i> <i>Gregoriana: + Stefana Wasilewskiego</i> + Anielę Gadomską (R); + Józefa, Mariana; + z rodziny Gadomskich + Zbigniewa Soszyńskiego + Henryka Kuraskiego (26 R) W intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa: Dz.-bł. św. Józefowi za pomoc w remoncie Dz.-bł. w 1. urodziny Laury i 30. urodziny Piotra, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa O łaskę chrztu dla Laury + Mariannę Lech + Mieczysława, Janinę i Stanisława Ksionek + Edwarda Mirońskiego; + z rodziny + Ewę Nowak

Czwartek, 18 grudnia 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI III TYGODNIA ADWENTU <i>czytanie (Jr 23, 5-8), Mesjasz będzie potomkiem Dawida Ewangelia (Mt 1, 18-24), Jezus urodził się z Maryi zaślubionej Józefowi, potomkowi Dawida</i>	
6.30	<i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + Barbarę Zabielską + Krystynę Adamczyk + Mieczysława Góreckiego + Bogdana Soszyńskiego + Józefa, Mariannę, Stanisława, Julię, Krystynę z rodziny Zielińskich
18.00	Dz.-bł. w rocznicę urodzin Ani, o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i pokonywanie wszelkich trudności za wstawiennictwem Św. Rodziny z Nazaretu <i>Gregoriana: + Stefana Wasilewskiego</i> <i>Gregoriana: + Czesława Korniluka</i> + Jadwigę (21 R); + z rodziny Łastowieckich, Tomaszewskich, Tarasiuków; + Krystynę i Stanisława Ostojkich i Skolimowskich + Eugeniusza Bernaciaka (37 R); + jego małżonkę Janinę oraz Zofię (33 R); + Mirosławę (11 R)
Piątek, 19 grudnia 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI III TYGODNIA ADWENTU <i>czytanie (Sdz 13, 2-7. 24-25a), Anioł zapowiada narodzenie Samsona Ewangelia (Łk 1, 5-25), Archanioł Gabriel zapowiada narodzenie Jana Chrzciciela</i>	
6.30	Dz.-bł. w intencji Dariusza z racji imienin, o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Św. i opiekę Św. Rodziny <i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + Dariusza i Mariana + Marię Ciok (3 R) + Mariannę, Edwarda, Anielę, Tadeusza z rodziny Rudnickich + Gabrielę Grzebisz; + rodziców Helenę i Józefa
18.00	<i>Gregoriana: + Stefana Wasilewskiego</i> <i>Gregoriana: + Czesława Korniluka</i> + Stanisława (3 R); + Stanisławę; + z rodziny Korowajczuków, Adamiuków, Dziołaków i Wareckich + Mariannę Makaruk (3 R)
SOBOTA, 20 GRUDNIA 2025 R. DZIEŃ POWSZEDNI III TYGODNIA ADWENTU <i>czytanie (Iz 7, 10-14), Panna pocznie i porodzi Syna Ewangelia (Łk 1, 26-38), Maryja pocznie i porodzi Syna</i>	
6.30	<i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + Marzenę Celińską; + z rodziny + Annę Grabelską (19 R) + Krystynę Adamczyk + Czesława Wojtczuka + Ilonę Gizmajer
18.00	Dz.-bł. w 50. urodziny Marcina Nikitiuka, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa na dalsze lata życia dla niego, jego żony i dzieci <i>Gregoriana: + Czesława Korniluka</i> <i>Gregoriana: + Stefana Wasilewskiego</i> + Tadeusza, Adele, Wacława, Stanisława, Kazimierza i Kazimierę Troć + Leona, Martę, Józefa i Marka
Niedziela, 21 grudnia 2025 r. IV NIEDZIELA ADWENTU 1. czytanie (Iz 7, 10-14), Panna pocznie i porodzi Syna 2. czytanie (Rz 1, 1-7), Chrystus jest potomkiem Dawida i Synem Bożym Ewangelia (Mt 1, 18-24), Jezus urodził się z Maryi zaślubionej Józefowi, potomkowi Dawida	
7.00	<i>Gregoriana: + Helenę Kostyra</i> + Józefa, Henryka, Franciszkę, Piotra i Grażynę; Stanisława i Stefanę, Jana Gigołów
8.30	<i>Gregoriana: + Czesława Korniluka</i> + Alfredę, Krystynę, Czesława Łagodzina; + Edmunda i Barbarę Harasim + Mariannę (21 R) i Eugeniusza Rozbickich

10.00	<i>Gregorianka</i> : + Stefana Wasilewskiego + Krystynę i Hieronima Biaduń + Stanisławę i Stanisława; + z rodziny Korowajczuków, Adamiuków, Dziolaków i Wareckich
12.00	Za Parafian + Jadwigę (7 R); + Aleksandra, Aleksandra, Marcelę i Franciszka + Witolda (1 R); + z rodziny Buzaków i Rucińskich
16.30	+ Dariusza Szczepanika
18.00	+ Dariusza, Mirosławę, Witolda, Katarzynę, Stanisławę, Stanisława; + z rodziny Krupów i Kowalczyków; + Mieczysława Krupę

Tydzień w naszej parafii

RORATY codziennie od poniedziałku do soboty, o godz. 6.30 (nie ma Mszy św. o godz. 7.00). Pamiętajmy o lampionach!

Sobotnie roraty z kazaniem do dzieci. Po nich w dolnym kościele śniadanie dla najmłodszych.

■ PONIEDZIAŁEK, 15 grudnia

- 6.30 – Roraty
- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 9
- 18.00 – Msza św.

■ WTOREK, 16 grudnia

- 6.30 – Roraty
- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.00 – Kredkami do nieba
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 9
- 18.00 – Msza św.

■ ŚRODA, 17 grudnia

- 6.30 – Roraty
- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.00 – Różaniec do św. Józefa
- 17.45 – Nowenna do św. Józefa
- 18.00 – Msza św. w intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa
- 19.00 – Krąg Biblijny

■ CZWARTEK, 18 grudnia

- 6.30 – Roraty
- 16.00-18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 9
- 18.00 – Msza św.
- 19.00 – 21.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

■ PIĄTEK, 19 grudnia

- 6.30 – Roraty
- 16.00-18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 9
- 18.00 – Msza św.

■ SOBOTA, 20 grudnia

- 6.30 – Roraty z udziałem dzieci i śniadanie w dolnym kościele
- 11.00 – próba Zespołu Muzycznego „Świątełko”
- 16.00-18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 9
- 18.00 – Msza św.

■ NIEDZIELA, 21 grudnia

- 7.00 – Msza św.
- 8.30 – Msza św.
- 10.00 – Msza św.
- 11.30 – spotkanie z rodzicami i dziećmi z klas trzecich w ramach przygotowania do I Komunii św.
- 12.00 – Msza św. z udziałem dzieci
- 13.00-16.30 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy
- 16.30 – Msza św.
- 18.00 – Msza św.

Odwiedziny chorych z posługą sakramentalną w sobotę, 20 grudnia 2025 r. Chorych prosimy zgłaszać w zakrystii.

ŚWIĘTY TYGODNIA

16 grudnia wspomnienie św. Adelajdy Burgundzkiej, cesarzowej (931-999)

Jej imię oznacza „pochodząca ze znakomitego rodu” i rzeczywiście była księżniczką. Ojcem był Rudolf II książę Burgundii, a matką Berta, córka księcia Szwabii.

W 962 r. została żoną cesarza Ottona I. Z ich związku narodziło się troje dzieci, w tym późniejszy cesarz – Otton II, a jego syn Otton III. (wnuk świętej), znany jest z historii Polski jako tego, który spotkał się z królem Bolesławem Chrobrym. Adelajda była władczynią roztropną i dbającą o dobro Kościoła, szczególnie na terenie Niemiec i Włoch. Dwukrotnie została regentką; raz syna Ottona II, a po jego śmierci wnuka Ottona III, któremu towarzyszyła do chwili, aż mógł sprawować rządy. W tym czasie wykazała się umiejętnością zarządzania państwem. Troszczyła się o zachowanie pokoju i stabilność cesarstwa, przeprowadziła w nim reformy administracyjne oraz finansowe. Dysponując cesarskim skarbem wspierała najbardziej potrzebujących, co czyniło ją popularną wśród poddanych. Ufundowała także kilkanaście opactw i klasztorów, na przykład w Pavii i w Selz w Alzacji, niedaleko Kolonii. Ostatnie lata życia spędziła jako mniszka w murach założonego przez siebie klasztoru benedyktynek w Seltz. Zmarła 16 grudnia 999 r. Została kanonizowana w 1079 r. przez papieża Urbana II.

Należy do tych świętych, którzy wpisując się w dzieje Kościoła mieli także silny wpływ na bieg historii. Była nie tylko cesarzową, ale również kobietą, która poświęciła swoje życie zarówno rodzinie, jak i Kościołowi. Jest jedną z najwybitniejszych kobiet X wieku. Jest wzorem mądrego, pobożnego władcy, który łączy troskę o dobro Kościoła i sprawy państwowe. Jej życie ukazuje, jak ważne są wartości chrześcijańskie w rządzeniu oraz jak istotna jest współpraca z Kościołem w dążeniu do pokoju i sprawiedliwości. Wspomnienie św. Adelajdy przypomina o roli kobiet w historii Europy, szczególnie w polityce i Kościele, o mądrości i wierności Bogu, które są fundamentem każdego odpowiedzialnego przywództwa.

Jej świętość, mądrość polityczna i duchowa oraz oddanie sprawom wiary i ludzi, czynią ją wzorem dla wszystkich osób, które pragną żyć zgodnie z zasadami Ewangelii, niezależnie od okoliczności. (opr. AZ)

Dziękujemy za ofiary na kościół:

- Bezimienna z ul. Sokołowskiej 88 – 200 zł
- Bezimienna z ul. Sokołowskiej 62 – 100 zł
- Bezimienna z ul. Siedleckiej – 100 zł
- Bezimienna z ul. Nowy Świat 2 – 100 zł
- Bezimienna z ul. Słowackiego – 100 zł
- Bezimienna z ul. Chrobrego 8 – 100 zł
- Bezimienna z ul. Chrobrego 15 – 500 zł

Odeszli do Pana

- + Bożena Szymczak, lat 61
- + Stanisław Banasiuk, lat 85
- + Stanisława Siewruk-Kozioł, lat 90

Wieczny odpoczynek racz Im dać, Panie...

Rodzina. Przyszłość, której nie wolno stracić

Słowo Rady Konferencji Episkopatu Polski ds. Rodziny o wartości rodziny w obliczu współczesnych wyzwań

Rodzina była i pozostaje miejscem, w którym człowiek doświadcza swoich największych radości oraz trudów codzienności. Nie istnieją rodziny idealne – każda niesie w sobie napięcia i ograniczenia wynikające z ludzkiej kondycji. A jednak to właśnie ta zwyczajna, nieidealna rzeczywistość czyni rodzinę miejscem głęboko prawdziwym. Jest przestrzenią wzrastania, w której ludzie uczą się kochać mimo słabości. To w rodzinie dziecko po raz pierwszy odkrywa, że świat nie jest doskonały, ale że można żyć dobrze, ponieważ są ludzie, którzy trwają również wtedy, gdy pojawiają się trudności.

W polskiej historii to właśnie taka cicha, codzienna wytrwałość rodzin okazała się fundamentem narodowej siły. Upadały państwa i instytucje, zmieniały się granice, a rodziny trwały – nie dlatego, że były wolne od konfliktów, ale dlatego, że potrafiły się wspierać, dźwigać odpowiedzialność i przekazywać nadzieję. Dzięki nim naród zachował kulturę, język i ducha. Rodzina była miejscem, do którego można było wrócić i na nowo odnaleźć siebie – i to ona odbudowywała Polskę przez pokolenia.

Dziś rodzina staje wobec wyzwań równie poważnych jak te historyczne. Kryzys demograficzny nie jest abstrakcją statystyczną, lecz pytaniem o przyszłość narodu, o zdolność społeczeństwa do przekazywania życia, nadziei i odpowiedzialności. Współczesne rodziny mierzą się z niepewnością ekonomiczną, szybkim tempem życia, presją zawodową i narastającą samotnością. Trudno jest budować małżeństwo i wychowywać dzieci. A jednak – właśnie dlatego – rodzina pozostaje największym źródłem siły społecznej, miejscem, w którym kształtuje się człowiek zdolny kochać, przebaczać i ponosić odpowiedzialność.

Współczesna psychologia potwierdza, że dzieci nie potrzebują rodziców idealnych, ale rodziców obecnych, uważnych i gotowych do dialogu. To rodzina uczy, że miłość nie jest jedynie uczuciem, lecz decyzją, która dojrzewa poprzez codzienność. W rodzinach wielodzietnych – tak ważnych dla naszego społeczeństwa – dzieci uczą się współpracy, tolerancji, dzielenia się, empatii i odpowiedzialności. W takich rodzinach dzieci naturalnie przyswajają sobie umiejętność budowania relacji, uczą się kreatywności i stopniowego podejmowania obowiązków, a także otrzymują naturalne wsparcie emocjonalne i społeczne. Dlatego to właśnie rodzina jest pierwszym i najważniejszym środowiskiem budowania odporności psychicznej, dojrzewania i zdolności do tworzenia więzi.

W tej perspektywie szczególną wartość ma małżeństwo kobiety i mężczyzny. Dla osób wierzących jest ono sakramentalnym przymierzem, w którym dwoje ludzi podejmuje decyzję o wzajemnym oddaniu na całe życie. Taki związek, zakorzeniony w różnicy i komplementarności kobiety i mężczyzny, stanowi fundament rodziny oraz miejsce przyjęcia i przekazywania życia. Wbrew współczesnym trendom różnice te nie dzielą, lecz odpowiednio przeżywane stają się źródłem wzajemnego ubogacenia i mocnym oparciem dla obojga małżonków. W świecie dotkniętym poczuciem braku sensu, narastającą niepewnością i wewnętrznymi zranieniami, małżeństwo i rodzina mogą dawać człowiekowi stabilny grunt, na którym buduje się dojrzałe człowieczeństwo. To często pierwsze miejsce, w którym doświadczamy bezpieczeństwa i akceptacji, gdzie dzielimy radości, ale także mamy prawo do łez. W rodzinie można leczyć głód relacji i przezwyciężać samotność, cieszyć się rozwojem dzieci i czerpać życiową mądrość od babć i dziadków – odkrywać siebie w pełniejszy sposób. Aby jednak rodzina mogła być takim miejscem, wymaga troski, czasu i świadomego zaangażowania. Bez wysiłku wkładanego w jej rozwój nawet najsilniejsze więzi słabną. W świecie, który promuje natychmiastowość i rezygnację, małżeństwo jest znakiem nadziei – przypomina, że istnieje miłość zdolna trwać, dojrzewać i przekraczać emocje chwili.

Z tej samej tradycji odpowiedzialności i nadziei wyrasta europejska wizja wspólnoty narodów. Jedność Europy nie powstała z kalkulacji interesów, lecz z pragnienia pokoju i pojednania. Symbolika dwunastu

gwiazd Unii Europejskiej – inspirowana biblijnym obrazem Niewiasty obleczonej w słońce – przypomina o godności, świetle i nadziei wpisanej w tożsamość kontynentu. Europa została zbudowana na dziedzictwie prawa rzymskiego, greckiej filozofii i chrześcijańskiego humanizmu. Chrześcijaństwo nie jest jedynie jednym z wielu elementów jej kultury – jest jej moralnym alfabetem, źródłem przekonania o świętości osoby, wartości relacji i nadrzędności dobra wspólnego.

Tak widział Europę Robert Schuman, jeden z jej ojców założycieli, którego proces beatyfikacyjny jest zaawansowany. Schuman rozumiał, że jeśli Europa ma trwać, musi pozostać wspólnotą ducha. A duch ten rodzi się w rodzinach – w miejscach, gdzie człowiek uczy się przebaczenia, odpowiedzialności i solidarności. Według Schumana, bez silnych rodzin Europa nie będzie zdolna do pokoju, bo to rodzina jest pierwszą szkołą pojednania i miłości społecznej.

W tę refleksję wpisują się słowa św. Jana Pawła II z *Ecclesia in Europa*, zwłaszcza z punktu 94, gdzie papież przypomina, że rodzina jest „żywym obrazem miłości Boga”, „sanktuarium życia” i „pierwszym miejscem humanizacji”. Rodziny są strażniczkami nadziei i świadkami przyszłości. Rodzina – pisał Jan Paweł II – jest sercem kultury życia, a tam, gdzie to serce słabnie, społeczeństwo traci zdolność przekazywania nadziei.

Każda rodzina jest miejscem, w którym świat otrzymuje drugą szansę. Kiedy rodzice rano budzą się dla swoich dzieci, kiedy małżonkowie trwają przy sobie mimo zmęczenia, kiedy ktoś pośród własnej słabości znajduje siłę, by kochać – wtedy rodzi się nadzieja większa niż nasze ograniczenia. Właśnie tam, w zwyczajnych domach, Bóg zapisuje historię przyszłości. I dlatego żadna rodzina – żadna – nie jest zbyt mała ani zbyt krucha, by nie mogła stać się zaczynem odnowy świata. Nie bójmy się wyzwań, jakie niesie ze sobą troska o rodzinę i jej rozwój. Nie bójmy się przyjmować daru życia, jaki jest nam dany w rodzinie, bo w nim rodzi się siła, której nikt inny nie może nam zastąpić.

Również papież Franciszek, patrząc realistycznie na trud codziennego życia, podkreślał, że przyszłość świata i Kościoła zależy od kondycji rodziny. Widział jej zmęczenie i rany, ale też wiedział, że to właśnie tam człowiek uczy się trwania, przebaczenia i miłości zdolnej podnosić się z upadków. W świecie coraz bardziej dotkniętym samotnością, rodzina była dla niego miejscem dojrzewania do daru z siebie i życia dla innych.

Dlatego troska o życie rodzinne nie jest kwestią sentymentu ani tradycji, lecz aktem odpowiedzialności za przyszłość Polski i Europy. Żaden dom – nawet najsilniejszy – nie jest w stanie unieść wszystkich ciężarów bez wsparcia wspólnoty, państwa, Kościoła i ludzi dobrej woli. Ochrona rodziny wymaga kultury, która szanuje trud codzienności, ale także rozwiązań społecznych i ekonomicznych, które pozwolą rodzinom odważnie podejmować decyzje o życiu. Wymaga również języka publicznego, który nie tworzy podziałów, lecz łączy wokół tego, co najważniejsze.

Jeżeli chcemy, by Polska była krajem silnym, solidarnym i przyszłościowym, musimy stanąć razem po stronie rodziny – miejsca, w którym rodzi się człowiek. Rodzina była siłą Polski w czasach rozbiorów i wojen; jest jej siłą dzisiaj – w wyzwaniach współczesności. I będzie jej siłą jutro, jeśli dziś zrozumiemy, że żaden nowoczesny system nie zastąpi serca, które bije w rodzinie.

Jeśli słusznie wskazywał papież Franciszek, że od kondycji rodziny zależy przyszłość świata i Kościoła, to również przyszłość Polski i Europy będzie zależeć od tego, jak dziś zatroszczymy się o rodzinę. Bo ostatecznie – to rodzina ma moc ocalenia narodu i całej Europy.

+ **Wiesław Śmigiel**

Arcybiskup Metropolita Szczecińsko-Kamieński
Przewodniczący Rady KEP ds. Rodziny
Szczecin, 9 grudnia 2025 r.

Rejonowy Dzień Wspólnoty Ruchu Światł-Życie

W niedzielę, 7 grudnia, w naszym Sanktuarium spotkali się członkowie Domowego Kościoła, dzieci oraz młodzież oazowa.

O godz. 12.00 była sprawowana Msza św., której przewodniczył ks. Witold Juszczyk, moderator rejonowy ruchu, a koncelebransami byli ks. Michał Warakowski (wikariusz parafii Stare Opole) i ks. Jacek Sawczuk. Później był czas na Namiot Spotkania przed Najświętszym Sakramentem. Po zawiązaniu wspólnoty, w dolnym kościele, ks. Witold wygłosił konferencję, po której nastąpiło spotkanie w grupach.

Dzień skupienia zakończyła agapa.

Historia jubileuszy

XXV JUBILEUSZ

Bullą *Aperite Portas Redemptori* z 6 stycznia 1983 r. Jan Paweł II ogłosił Wielki Jubileusz 1950-lecia Odkupienia, podczas którego obchodzono pięćdziesiąt rocznicę śmierci i zmartwychwstania Jezusa.

XXVI JUBILEUSZ

Już drugi Jubileusz ogłasza ten sam Papież Jan Paweł II. 29 listopada 1998 r. bullą *Incararnationis Mysterium* ogłasza wielki Jubileusz 2000 r. Przez cały rok Jan Paweł II odbywał różne pielgrzymki i dokonywał symbolicznych gestów nieprzewidzianych w ogólnie przyjętych, zwyczajowych praktykach obchodów, w tym prośby o przebaczenie za grzechy popełnione w historii i martyrologię chrześcijan zabitych w XX w. Jednym z głównych wydarzeń Jubileuszu były Światowe Dni Młodzieży w Rzymie, uczestniczyły w nich ponad dwa miliony młodych ludzi. Papież odbył też pielgrzymkę do Ziemi Świętej, zachęcając do dialogu między Kościołem katolickim, islamem i judaizmem.

XXVII JUBILEUSZ

Bullą *Misericordiae Vultus* z 11 kwietnia 2015 r. papież Franciszek ogłosił Jubileusz 50-tej rocznicy zakończenia Soboru Watykańskiego II. Jubileusz poświęcony był miłosierdziu. Przed oficjalnym otwarciem, na znak bliskości Kościoła z dotkniętą wojną domową Republiką Środkowoafrykańską, 29 listopada, podczas swojej pielgrzymki apostolskiej do Afryki, papież Franciszek otworzył święte drzwi katedry Notre-Dame w Bangi, uprzedzając tym gestem początek nadzwyczajnego Jubileuszu. Święte Drzwi Bazyliki św. Piotra w Watykanie zostały otwarte 8 grudnia 2015 r., w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Po raz pierwszy „drzwi miłosierdzia” zostały otwarte w katedrach świata, w sanktuariach, szpitalach i więzieniach. Z tej okazji Papież ustanowił Misjonarzy Miłosierdzia, którym powierzył władzę odpuszczania grzechów, dotąd zastrzeżonych wyłącznie dla Ojca Świętego. (opr. G.Ł-K)

TEN SAM

Do dziewczyny przyszedł chłopak. Ona siedzi jeszcze w łazience i kończy makijaż. Drzwi otwiera chłopakowi jej młodszy brat i krzyczy:

— Julka! Przyszedł do ciebie ten chłopak co ci nigdy kwiatka nie kupił!

INWALIDA

Lekarz bada pacjenta:

— Świętnie, puls ma pan normalny.

— Panie doktorze, niech pan sprawdzi na prawej ręce.

— Dlaczego?

— Bo moja lewa ręka to proteza!

WYSOKI

Zbliżają się święta. W domu wieczór ubierania choinki. Mały chłopczyk staje przy choince i krzyczy:

— Patrzcie! Jestem już tak wysoki, jak ta choinka!

Na to choinka w choinkowym języku mówi do niego:

— Ciesz się smarkaczu, że nikt ci nóżek nie urząbał jak mnie!

SZEF I URLOP

Młoda matka idzie ulicą trzymając synka na ręku. Spotyka ją koleżanka i mówi:

— Dawno cię nie widziałam w pracy.

— Jestem na urlopie macierzyńskim.

— O... To masz dużo wolnego czasu i szef w pracy się na ciebie nie drze.

— Urlop macierzyński to ciężka praca. Ten szef też się drze, a oprócz tego trzeba go na rękach nosić.

PO RAZ OSTATNI

Wieczorem mąż wychodzi z domu. Żona pyta go:

— A ty, dokąd o tej porze?

— Umówiłem się z kolegami.

— Przecież wczoraj postanowiłeś sobie, że do knajpy idziesz ostatni raz!

— Tak. Ja i dzisiaj też tak sobie postanowię!

SEN I PRZEBUDZENIE

Podczas świąt spotykają się starsze pannie i rozmawiają o różnych sprawach, a najchętniej o chorobach snu i przebudzeniu:

— Ja zrozumiałam, że sen to wielka łaska Boża, jeśli towarzyszy nam przez całą noc.

— A ja myślę, że sen to tylko nawyk. Przebudzenie się ze snu to jest wielka łaska!

WOJNY

Przy świątecznym stole goście rozmawiają o tym, czy będzie wojna, czy też uda się jej uniknąć. Stary kombatant-poeta na ich pytania odpowiada wierszem:

O wojnach marzą generałowie,
A nienawidzą ich wszystkie matki.
Bo oni widzą marsze zwycięstwa,
A one groby i krwawe jatki!

(opr. xHD)

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1000 egz. wydaje Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124, tel. 25 640 28 28. Druk. NOWATOR. Konto parafii. 31 1500 1663 1216 6007 9961 0000

Redaguje zespół: ks. Sławomir Olopiak, ks. Henryk Drozd, ks. Jacek Sawczuk, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Edyta Zdunek, Agata Zielińska.

Uwaga współpracownicy redakcji. Materiały do „Opiekuna” nadsyłamy na adres:

kancelaria@josefsiedlce.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety. Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30. W niedziele nieczynna.